

Syddjurs. 14. 20/04/2020

Kære dagbog

Jeg savner de normale dage, hvor vi kunne mødes med vores venner og lave alle de ting, vi ville. Men sådan er det desværre ikke længere. Den 11. marts klokken 20.30 afholdte Statsministeren, Mette Frederiksen, en tale hvor hun lukkede hele Danmark ned på grund af Corona - eller COVID-19 - som virussen også hedder. Jeg kan huske den aften, som var det i går.

Jeg var kommet hjem fra en lang og hård dag i skolen. Jeg sad nede i mit køkken og skrev på en engelsk aflevering, som vi skulle aflevere den følgende dag. Jeg var lige blevet færdig med at skrive og afleverede den, da min mor kaldte på mine søskende og mig. Hun sagde, at Mette Frederiksen holdt en tale i fjernsynet, og at det var vigtigt. Jeg skyndte mig ind i stuen og satte mig i sofaen for at høre talen. Da jeg hørte, at Mette Frederiksen lukkede alle skoler i landet, jublede jeg. Jeg tænkte, at det var dejligt med en slags ferie, som man kunne slappe af i. Det tænkte mine venner skam også: Min telefon eksploderede med beskeder fra venner og familie, som også var glade, for at skolerne lukkede. Den dag gik min familie og jeg sent i seng og sov længe den følgende dag.

Men nu er jeg et par uger inde i nedlukningen af Danmark, og det er ikke særligt sjovt længere. Jeg har rimelig mange lektier for, og vi har meget at se til som fx online møder, tester, afleveringer og fremlæggelser. Men udover det har jeg det fint nok. Jeg synes, at jeg har rimelig meget frihed til at gøre det i mit eget tempo, og det er rart. Alligevel vil jeg hellere i skole.

En normal hverdag for mig i nedlukningen er, at jeg vågner op ved cirka 9-tiden, hvor jeg står langsomt op og prøver at vågne, mens jeg spiser min morgenmad. Efter jeg har spist, har min klasse og jeg nogle gange online møder, men hvis vi ikke har, går jeg lige så langsomt i gang med at lave dagens lektier. Ved omkring 12-tiden begynder jeg at holde en frokostpause. Efter jeg har spist, sidder jeg enten og kigger i min telefon, ellers går jeg udenfor og nyder det dejlige vejr. Når min pause er færdig, begynder jeg igen med lektierne. Når jeg er færdig med dagens lektier, holder jeg fri. Efter skolearbejdet plejer jeg at gå uden for og spille basketball eller at spille på min PlayStation. Min mor er på arbejde og har derfor bedt mig om at hjælpe til med de huslige pligter, når jeg er hjemme. Derfor tømmer jeg også opvaskemaskinen og rydder væk fra morgenmaden og frokosten. Resten af eftermiddagen og aftenen plejer jeg bare at slappe af.

Det jeg laver i min fritid, er meget forskelligt fra, hvad jeg lavede før nedlukningen. Før nedlukningen plejede jeg enten at se YouTube til langt ud på aftenen eller at træne et par timer i det lokale fitnesscenter med nogle af mine venner. Det er nok det, jeg syntes er mest træls ved nedlukningen: At jeg ikke kan træne i fitnesscenter og se mine venner. Dog har jeg været mere udenfor i de sidste par uger, end jeg plejer. Enten spiller jeg basketball i et par timer, ellers så går eller cykler jeg en tur. De sidste par uger har jeg prøvet at finde på noget sjovt at lave. Og for et par dage siden, da jeg ryddede op på mit værelse, besluttede jeg mig for at sælge min konfirmationstrøje, da den var for lille. Jeg vidste, at den var en populær designer trøje, så jeg solgte den for en rimelig god pris. Siden da, har jeg købt sko og tøj billigt, gjort dem rent, og solgt dem dyrere. Jeg har tjent rimelig mange penge, og det motiverer mig til at lave noget i denne kedelige tid. Man kan faktisk sige, at jeg har startet min egen lille forretning. Så noget nyt og produktivt laver jeg da.

Det, der gør mig mest glad for nedlukningen, er, at jeg får slappet mere af og stresser mindre over skolen. Dog håber jeg, at skolen snart åbner igen. Jeg håber, at alle landene i verden får det bedre, og at de kan åbne sig op igen. Det som skræmmer mig ved Coronavirussen er ikke, at jeg måske får den, men at verden

måske ikke bliver den samme som før. Jeg håber dog, at hverdagen bliver normal igen om et halvt års tid, og at man kan komme til at se sine venner og familie igen.

Nedlukningen af Danmark har været en mærkelig og vild oplevelse. Jeg troede aldrig, at jeg skulle komme til at opleve sådan en ændring af dagligdagen og fællesskabet. Kære dagbog, jeg håber virkelig at alt dette snart er slut. Jeg håber, folk snart kan mødes og være glade. Jeg tror, at nedlukningen har åbnet folks øjne op, så alle kan se, hvor heldige vi er i Danmark, og jeg synes, vi skal sætte mere pris på det, vi har - og lære fra denne Corona periode.